

Въ София нѣмаше дворецъ за княза. Имало нѣкога широко и хубаво дървено здание за софийския турски паша, но то изгорѣло отъ пожаръ. Князь Дондуковъ и руското окупационно правителство веднага разпоредиха да се приготви за дворецъ низкото здание на ул. 6-й септемврий, въ което сега се помѣства Вжтрешното министерство, до трета прогимназия „Графъ Игнатиевъ“. Зданието бѣ закърпено, вратата му разширена, дворътъ и стълбитѣ послани съ мраморни плочи, добре измазано, постлано съ килими и наредено за дворецъ. Въ друго здание до двореца се приготви мѣсто за първото Обикновено народно събрание, когато то се избере.

Въ столицата народътъ посрещна княза съ хлѣбъ и соль. Князь Дондуковъ го заведе най-първо въ църква и сетне въ двореца. Народътъ три дни и три ноци празнува, и тича по всички улици да го види и му се порадва. Князътъ ездѣше високъ хубавъ конь (жеребецъ) и хората казваха, че приличалъ на свети Георги, както го изписватъ въ църквата. Той сѣкашъ не вървѣше, а летѣше съ коня въ въздуха.

— Видѣхте ли го? — Ей че високъ юначага! Па хубавъ, като мома. Князътъ повика князь Дондукова, поблагодари му, за дето нареди управление въ България до пристигането му и се сбогува. Князь Дондуковъ Корсаковъ събра рускитѣ чиновници и си замина за Русия. На Дондукова много се щѣше него да избератъ за български князь, но европейцитѣ не дадоха.

Сега трѣбваше да се назначатъ министри, а то бѣше мжчно нѣщо. Министритѣ трѣбва да бждатъ учени, опитни, честни, способни... Нѣкои